

Northrop "Tacit Blue"

1:72
PLT 111

V roce 1975 uzavřela americká Defense Advanced Research Project Agency s firmou Northrop kontrakt na vývoj tajného testovacího letounu, později nazvaného Tacit Blue. Letoun měl testovat technologii stealth na křivkových plochách, nový vícerežimový radiolokátor s bočním vyzařováním (Side Looking Array Radar) a utajené datové spojení při přenosu dat z radiolokátoru. Prototyp poprvé vzlétl 4. 2. 1982, pilotován zkušebním pilotem R.G. Thomasem. USAF dosud tají na které základně letoun testovala. Vlastnosti stealth se ukázaly jako vynikající, díky tvarování trupu i všech ploch a materiálu povrchu trupu. Ten pohlcuje radiové vlny. Stejně vynikající byla ochrana před vyzařováním tepelného záření. Výsledky zkoušek křivkové technologie stealth byly použity při konstrukci letadel B-2, YF-22, F-23 a dalších nejmodernějších letadel. Testovaný radiolokátor byl sériově montován do letounů E-8 (upravený Boeing 707), výsledky posloužily při vývoji radiolokátorů pro F-22 a B-2. S letounem létalo celkem pět zkušebních pilotů. Létání s Tacit Blue bylo poměrně náročné, vlastnosti letounu vystihují přezdívky, které od pilotů dostal. Letounu říkali Whale nebo HUM (Highly Unstable Mother). Nikdy však nedošlo k havárii. Poslední let proběhl 14.2. 1985. Další jedenáct let byl letoun utajován a veřejnosti byl představen až 30.4. 1990. Dnes je vystaven v expozici muzea USAF, Wright Patterson, Ohio. Za jeho vývoj byli vyznamenáni odborník na stealth vlastnosti J. F. Cashen a vicepresident firmy Northrop S. R. Smith a také pilot R. G. Thomas.

Technická data:

Rozpětí: 14,46 m , délka: 16,53 m , výška: 3,21 m , cestovní rychlost : 460 km/h , obvyklá výška letu: 7500-9000 m

In 1975 the American Defense Advanced Research concluded with the Northrop company a contract for secret test aircraft, denominated later Tacit Blue.

The aircraft had to test the stealth technology on curved surfaces, the new multiregime Side looking array radar and the concealed communication at data transmission from the radar. The prototype made its maiden flight on February 4, 1982, commanded by test pilot R.G. Thomas. USAF conceals up to this time on which air base the aircraft was tested, The stealth properties proved to be excellent, thanks to the fuselage and all surfaces shaping and to the fuselage surface material. This absorbs the radio waves. Equally excellent was the protection against heat radiation emission. The stealth curved technology test results were utilized at the design of B-2, YF-22, F-23 and further most modern aircraft. The tested radar was series instalated in the E-8 aeroplanes (modified Boing 707), the results served at the development of radars for R-22 and B-2 planes. The aircraft was flown by altogether five test pilots. Flying the Tacit Blue was relatively demanding. The aircraft's properties are characterized by the nicknames it recieved from the pilots. They called the aircraft Whale or HUM (Highly Unstable Mother). However a crash occured never. The last flight was realised on February 14, 1985. The aircraft was further eleven years kept secret and was presented to the public as late as on April 30, 1990. Now it is exhibited in the USAF Museum exposition in Wright Patterson, Ohio. For its development the expert in stealth properties J.F. Cashen, vicepresident of the Northrop company S.R. Smith and also pilot R.G. Thomas were honoured.

Technical data: Span: 14,46 m, Length: 16,53 m, Height: 3,21 m, Travelling speed: 460 km/h, Current flight altitude: 7500-9000 m

PARTS

